

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม” เป็นการสำรวจข้อมูลตัดขวาง (Cross – Sectional Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการศึกษาด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ใช้ระยะเวลาในการสำรวจ 6 เดือน ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2546 – เดือนธันวาคม 2546 (Single point period) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์เชิงสถิติ (Statistical Relationship) ของตัวแปรต่างๆ ระหว่างตัวแปรอิสระคือ ขนาดของกิจการ ลักษณะการผลิต และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต กับตัวแปรตามคือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์แทนการดำเนินการด้วยตนเอง ซึ่งมีด้วยกัน 20 ปัจจัย เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตัวแปร ซึ่งตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบผลการสำรวจ คือ ANOVA และตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบผลการวิเคราะห์เพื่อหาความเที่ยงตรง คือ T-test

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่จดทะเบียนกับสมาคมเครื่องนุ่งห่มไทยตามรายชื่อบริษัทที่จดทะเบียนกับสมาคมเครื่องนุ่งห่มไทย ปีพ.ศ.2547 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 465 บริษัท

1.1 ขนาดตัวอย่างในการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากบัญชีรายชื่อ (List name) ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนกับสมาคมเครื่องนุ่งห่มไทยในปี 2547 ซึ่งมีรายละเอียด ชื่อบริษัท เบอร์โทรศัพท์ ชื่อเจ้าของกิจการ และ ประเภทของผลิตภัณฑ์ โดยเลือกศึกษาโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่จำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์ได้แก่ ผู้ผลิตเสื้อผ้าสตรี ผู้ผลิตกางเกง ผู้ผลิตเสื้อยืด ผู้ผลิตเสื้อเชิ้ต ที่ผลิตจากวัตถุดิบที่ทำจากผ้าฝ้ายและผ้าทอ ทั้งหมด 261 บริษัท คิดเป็น 56% ของประชากรวิจัย

1.2 วิธีการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 ใช้วิธีกำหนดตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ทำจากผ้าถักและผ้าทอเท่านั้น ที่ลงทะเบียนเป็นสมาชิกกับสมาคมเครื่องนุ่งห่มไทยในปี 2547

1.2.2 เลือกประเภทผลิตภัณฑ์ของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ทำจากผ้าถักและผ้าทอ จำนวน 4 ประเภท จากทั้งสิ้น 16 ประเภท ดังนี้ คือ

1) Blouse, Dress, Skirt Manufacturer	มีจำนวนบริษัท	66	บริษัท
2) Pants Manufacturer	มีจำนวนบริษัท	61	บริษัท
3) T-Shirt, Polo-Shirt, Knitted Manufacturer	มีจำนวนบริษัท	103	บริษัท
4) Woven Shirts Manufacturers	มีจำนวนบริษัท	31	บริษัท
	รวมทั้งสิ้น	261	บริษัท

1.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานจากแนวความคิดการบริหารองค์กรโลจิสติกส์ ที่ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์กรโลจิสติกส์ ควรพิจารณาถึง ลักษณะขององค์กร คือ ขนาดขององค์กร วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิต และลักษณะการผลิต เพื่อทดสอบว่า การที่องค์กรมีขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ไม่เท่ากัน องค์กรที่ใช้วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิตแตกต่างกัน และองค์กรที่มีลักษณะการผลิตแบบ รับจ้างผลิตและผลิตเพื่อสินค้าแบรนด์เนมของตนเอง จะส่งผลให้โครงสร้างภายใน องค์กรรวมทั้ง กระบวนการบริหารงานแตกต่างกัน และทำให้มีผลกระทบต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์แตกต่างกัน โดยผู้วิจัยมีสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ผู้ประกอบการที่มีขนาดของกิจการต่างกัน (ในที่นี้พิจารณาจากจำนวนพนักงาน) มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ขนาดของกิจการ

ตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ประกอบการที่มีประเภทอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มต่างกัน (เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ผลิตจากผ้าถักและผ้าทอ) มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ประเภทอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

สมมติฐานข้อที่ 3 ผู้ประกอบการที่มีลักษณะการผลิตสินค้าต่างกัน (รับจ้างผลิตกับผลิตสินค้าของตนเอง) มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ที่แตกต่างกัน

ตัวแปรอิสระ ลักษณะการผลิตสินค้า

ตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 5 ส่วน คำถามในส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม คำถามในส่วนที่ 2 เป็นความเข้าใจเกี่ยวกับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ คำถามในส่วนที่ 3 เป็นการถามความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ ซึ่งในแบบสอบถามส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามความเห็นของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ โดยการใช้มาตราวัดของ Likert Scale ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คำถามส่วนที่ 4 เป็นสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ และคำถามส่วนที่ 5 เป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaire) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 11 ข้อ รูปแบบของแบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจรายการ (Check List) เช่น ชื่อสถานประกอบการ สถานที่ตั้งโรงงาน จำนวนพนักงานประจำ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) สัดส่วนการถือหุ้นในกิจการคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ระหว่างชาวไทยและชาวต่างประเทศ ช่องทางการจำหน่าย ยอดขายต่อปี ประเภท

ของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม กลยุทธ์หลักทางธุรกิจในการแข่งขัน รูปแบบการผลิตแบ่งเป็นผลิตเพื่อแบรนด์ของตนเอง (Original Equipment Manufacturer – OEM) หรือรับจ้างผลิตให้กับแบรนด์อื่น (Own Brand Manufacturer – OBM)

ส่วนที่ 2 การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับความเข้าใจเกี่ยวกับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ รูปแบบของแบบสอบถามเป็นลักษณะตรวจรายการ (Check List) โดยคำถามส่วนใหญ่จะเป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงความเข้าใจเกี่ยวกับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ เช่น ผู้ตอบแบบสอบถามเคยมีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์หรือไม่ ถ้าเคยเป็นกิจกรรมใด เพราะเหตุใดจึงเลือกจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ดังกล่าว โดยเป็นคำถามในลักษณะปลายเปิด (Open-ended question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถเขียนข้อเสนอแนะได้ตามที่ต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากอาจมีข้อคิดเห็นบางประการที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการเสนอแนะเพิ่มเติม และการเรียงลำดับความสำคัญกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่อาจจะใช้บริการเพิ่มขึ้นในอนาคต

ส่วนที่ 3 การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 20 ปัจจัยซึ่งได้มาจากการทบทวนวรรณกรรมร่วมกับการสัมภาษณ์ และนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยนำไปทดสอบใช้ (Try-out) กับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่เลือกไว้ (Pre-test) จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจในคำถามแต่ละข้อ แต่ละส่วนของแบบสอบถามว่า สามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ ทดลองจนตรวจสอบความยากง่ายให้เหมาะสม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์

การสอบถามในส่วนนี้มี รูปแบบของคำถามเป็นการถามความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบ ในลักษณะของมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ของลิเคอร์ต ซึ่งพัฒนาโดย Rensis Likert จากการวัดทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ และมีการกำหนดการประเมินค่าความคิดเห็นเพื่อนำมาคำนวณหาค่าสำคัญของปัจจัยทั้ง 20 ปัจจัย โดยคำนวณจากความถี่ (Frequency) ในการสอบถามถึงระดับความสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของแต่ละปัจจัยนี้แบ่งความสำคัญออกเป็นมาตราส่วน 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน
มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน
น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน

ส่วนที่ 4 การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรม
 โลกจิตติกส์ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีคำถามรวมทั้งสิ้นจำนวน 11 ข้อ รูปแบบของคำถามเป็น
 ลักษณะตรวจรายการ (Check List) โดยคำถามส่วนใหญ่จะเป็นคำถามเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุที่ไม่
 ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลกจิตติกส์

ส่วนที่ 5 การสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบ
 แบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ โดยเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaire)

การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือด้วยการใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา
 (Coefficient Alpha) จากสูตรของ Cronbach

$$r_{xx} = \alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^k \sigma_i^2}{\sigma_c^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ
	σ_i^2	แทน	ค่าความแปรปรวนรายข้อ
	σ_c^2	แทน	ค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ

ผลการคำนวณได้ค่าอัลฟา (Alpha) = .7982 พบว่ามีความน่าเชื่อถือเป็นที่
 ยอมรับได้ จึงนำแบบสอบถามที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง ซึ่งมีการชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนออกไปเก็บข้อมูลจริง โดยเก็บข้อมูลด้วยการให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง และในบางกรณีผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และกรอกแบบสอบถามให้ในกรณีที่ผู้วิจัยไปพบด้วยตนเองและทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการที่ผู้วิจัยไม่มีความมั่นใจว่าผู้ตอบจะสามารถตอบแบบสอบถามได้ พร้อมทั้งอธิบายความหมายของกิจกรรมโลจิสติกส์ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจและสามารถสื่อความหมายตรงตามที่ต้องการ โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม ออกไปทั้งสิ้น จำนวน 261 ชุด เมื่อผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับคืนมา ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องและคัดแยกแบบสอบถามที่มีข้อมูลไม่ครบสมบูรณ์ออก หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ใช้ได้ (มีความสมบูรณ์) จำนวน 120 ชุด คิดเป็นร้อยละ 45.98 เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การทดสอบผลการวิจัย

เนื่องจากแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ประกอบการที่มีความหลากหลาย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการทดสอบผลการวิจัยที่ได้รับ เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของตัวแปรตาม เพื่อทดสอบว่าแบบทดสอบนี้สามารถวัดในสิ่งที่วัดได้สำหรับตัวแปรตามในที่นี้คือ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบในที่นี้ใช้การทดสอบแบบ T-test ของตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน 2 กลุ่ม (2 Independent Sample T-test) สำหรับแบบสอบถามทั้งหมด 120 ชุด

2. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) สำหรับผลที่ได้รับจากแบบสอบถามในกรณีของตัวแปรอิสระที่แตกต่างกัน 3 ตัวแปร คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ซึ่งตัวสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ F-test

3. การทดสอบสมมติฐานของการศึกษาตามที่กล่าวข้างต้นด้วย ANOVAว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

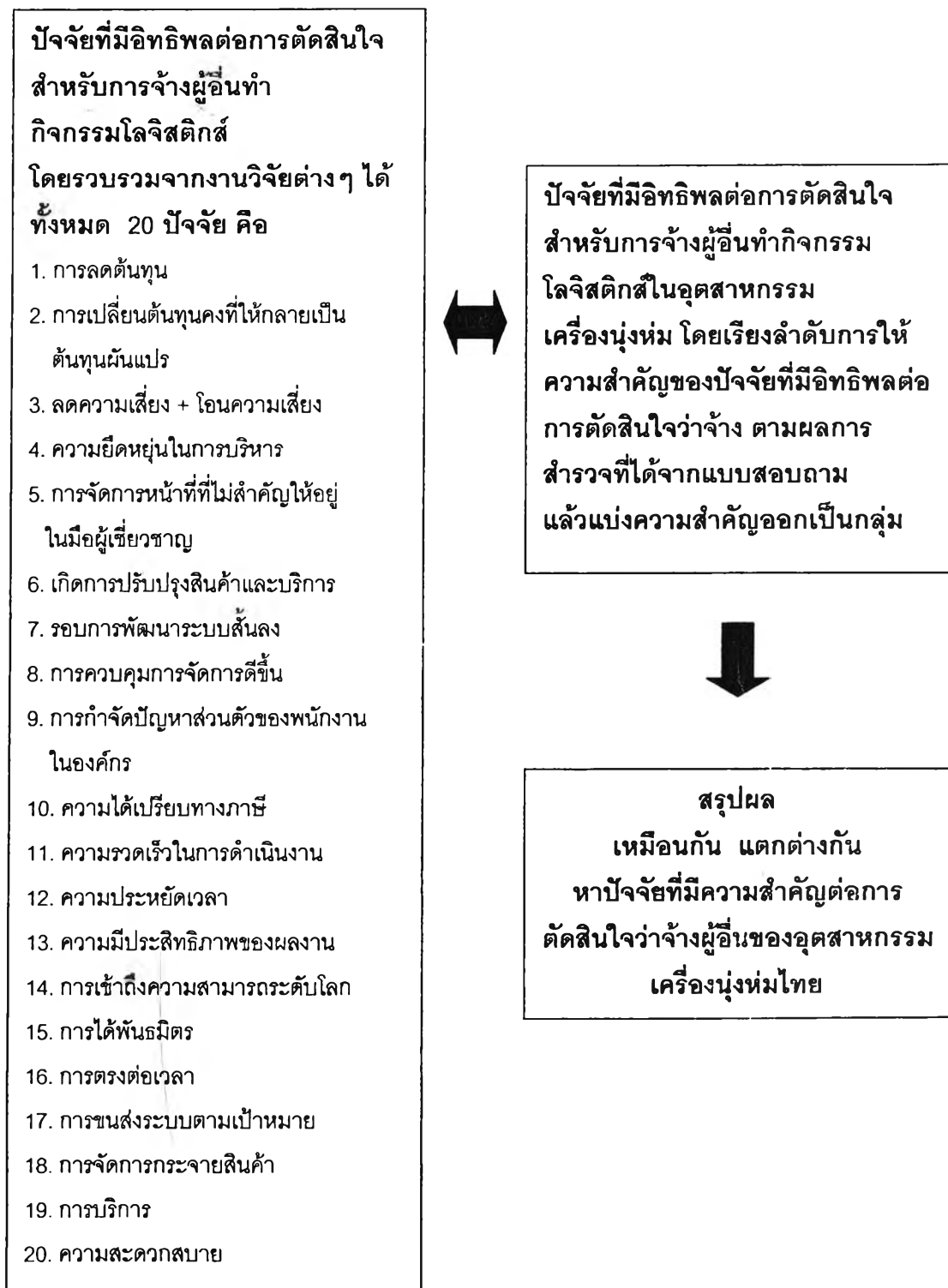
ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมได้จะนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติโดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) ต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลตามลักษณะทางประชากร ซึ่งประกอบด้วย จำนวนพนักงาน ประเภทอุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่ม และลักษณะการผลิต รวมทั้งประสบการณ์และความเข้าใจในการจ้างทำกิจกรรมโลจิสติกส์ โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) นำเสนอข้อมูลด้วยตารางแบบร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile)

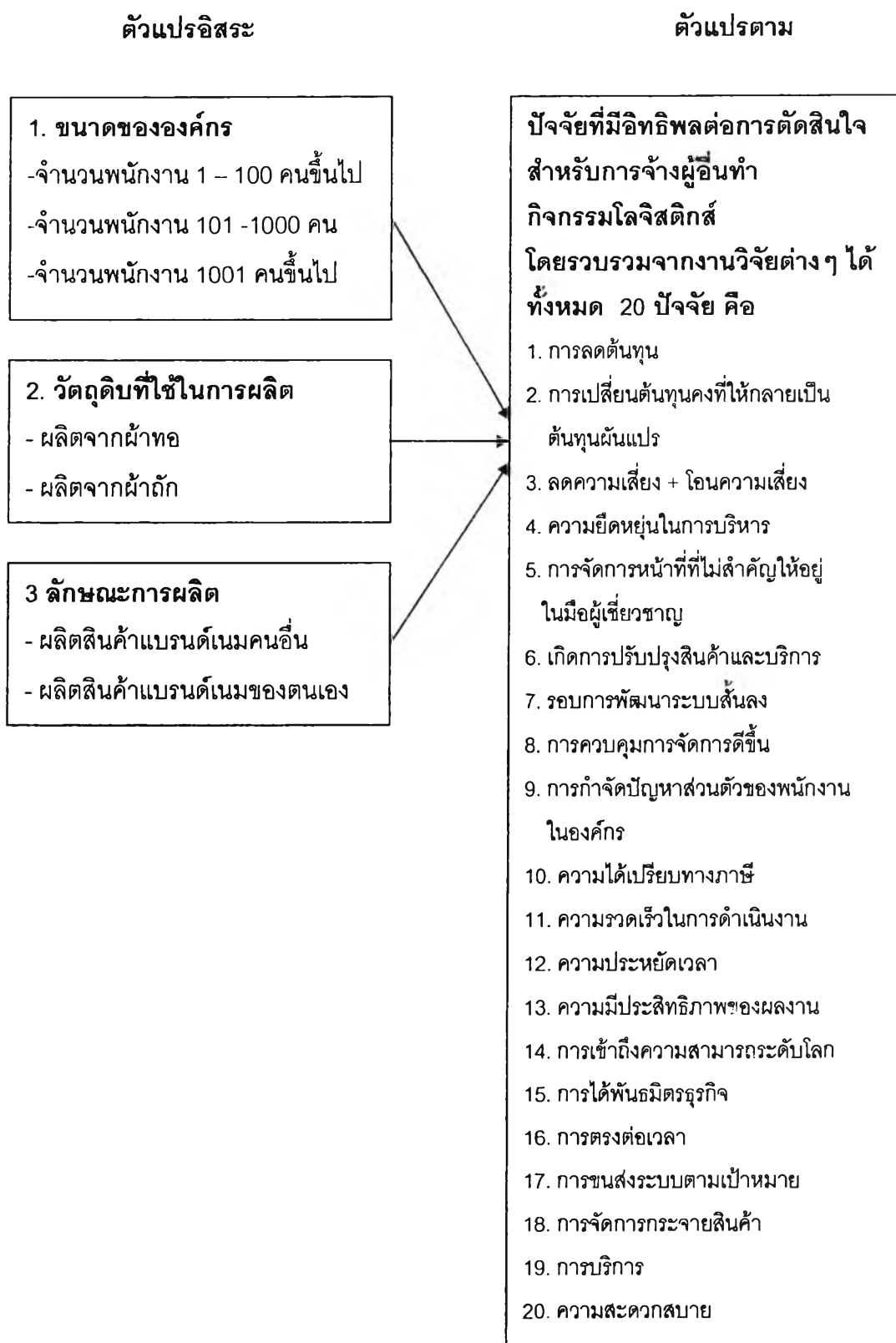
2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัยทั้ง 3 ข้อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการทดสอบหาความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวแปรต่างๆ ดังนั้น สถิติที่ใช้คือ T-Test ในกรณีทดสอบ 2 กลุ่มตัวแปร และ ANOVAในกรณีทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม

แผนภาพแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

แผนภูมิที่ 3.1 การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจสำหรับการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์ระหว่างปัจจัยที่รวบรวมจากงานวิจัยต่างๆ กับปัจจัยที่ได้จากการสำรวจผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย

แผนภูมิที่ 3.2 เปรียบเทียบให้เห็นว่าถ้าขนาดขององค์กร ประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ผลิต และลักษณะการผลิตแตกต่างกัน ทำให้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแตกต่างกันหรือไม่

จากแผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่าตัวแปรอิสระทั้งสามมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ที่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรตามที่มีต่อตัวแปรอิสระแต่ละตัวว่ามีความแตกต่างกันตามที่ตั้งสมมติฐานหรือไม่ อย่างไร

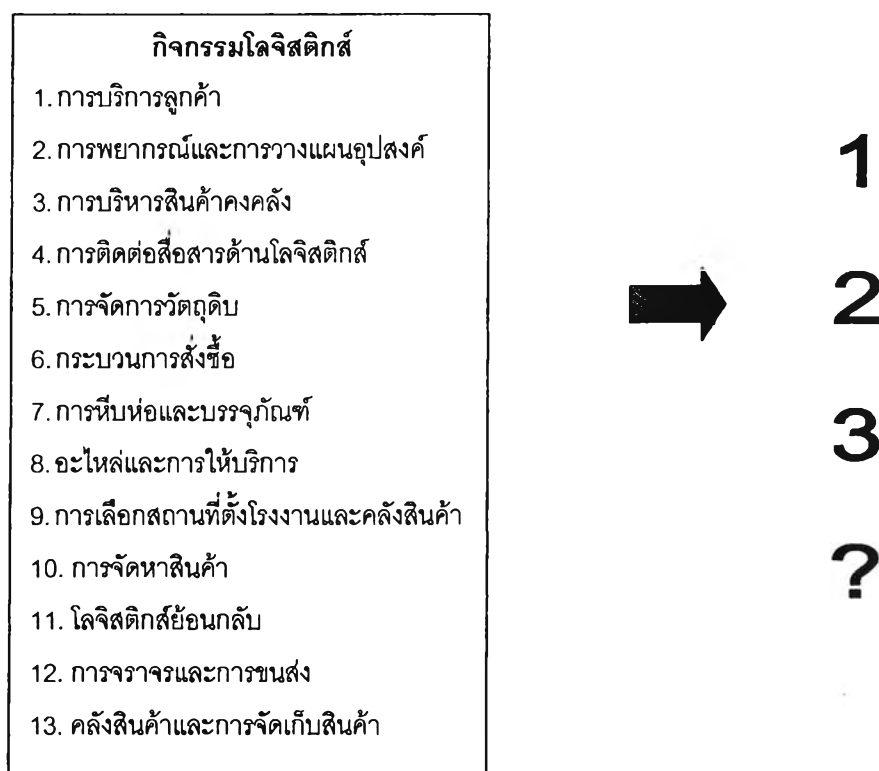
สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือก จำนวนพนักงาน ประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และลักษณะการผลิต เป็นตัวแปรอิสระ เนื่องจาก โรงงานอุตสาหกรรมที่มีขนาดขององค์กร ประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต และลักษณะการผลิตที่แตกต่างกัน ส่งผลให้การบริหารองค์กร ต้องมีการวางแผน การจัดองค์การ การจัดกำลังคน การสั่งการและการควบคุมในหน่วยงานต่างๆ ภายใต้โครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มมีความแตกต่างกันด้วย เช่น องค์กรที่มีลักษณะการผลิตเพื่อสินค้าแบรนด์เนมของตนเอง กับองค์กรที่รับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมให้ผู้อื่นมีความแตกต่างกัน ในด้านการวางแผน เนื่องจากมีเป้าหมายละวิธีปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการแตกต่างกัน องค์กรที่รับจ้างผลิตสินค้าแบรนด์เนมให้ผู้อื่นจะถูกกำหนดให้ผลิตสินค้าตามรูปแบบที่ต้องการ ถูกกำหนดเวลาในการส่งมอบสินค้า ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ในขณะที่องค์กรที่ผลิตสินค้าแบรนด์เนมของตนเอง สามารถกำหนดทิศทางของรูปแบบสินค้าแฟชั่นได้ สามารถเป็นผู้กำหนดเวลาในการส่งมอบสินค้า การวางแผนกระบวนการผลิต การให้บริการลูกค้าได้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกันขนาดขององค์กรที่แตกต่างกัน มีทรัพยากรทางด้านบุคลากรที่แตกต่างกัน การจัดกำลังคนที่มีคุณสมบัติเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ ที่กำหนดไว้ในโครงสร้างขององค์กร การวางแผนความต้องการกำลังคน การจัดสรรกำลังคน การคัดเลือกบุคคลให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน การฝึกอบรมพนักงานใหม่และการพัฒนาพนักงานที่ทำงานอยู่เดิมให้มีขีดความสามารถตามความต้องการขององค์กร จึงมีความแตกต่างกันตามขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก องค์กรที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีความเพียบพร้อมทางด้านทรัพยากรเงินทุน และบุคลากร ทำให้สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ มีกำลังในการจ้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเข้ามาประจำในองค์กร ในขณะที่ขนาดเล็กไม่สามารถเข้าถึงความสามารถดังกล่าวได้

ความแตกต่างของประเภทของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ส่งผลให้เครื่องจักรที่ใช้ผลิตเครื่องนุ่งห่ม กระบวนการทำงานแตกต่างกัน ทำให้ทุกหน่วยที่เกี่ยวข้องต้องมีการประชุมเพื่อวางแผนการผลิต เกี่ยวกับ หน่วยงานเย็บตัดศึกษาแบบและวิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บ คำนวณเวลาในการเย็บ หน่วยงานตัด ต้องศึกษาแบบและระยะเวลาการตัดแต่ละ P.O. หน่วยวิศวอุตสาหกรรม (IE) ต้องเตรียมอุปกรณ์ช่วยเย็บ วิเคราะห์ขั้นตอนการเย็บ การจัด Line การผลิต หน่วยตกแต่งสำเร็จรูปในการเตรียมกำลังคนสำหรับการพับ การรีด บรรจุ ความถูกต้อง ความสะอาด ให้ทันกับการส่งมอบ หน่วยจัดซื้อในการวางแผนการสั่งซื้อวัตถุดิบ ซึ่งต้องคำนึงถึง

ระยะเวลาในการผลิตวัตถุดิบ โดยคัดเลือกแหล่งซื้อที่มีราคาเหมาะสม บริการที่ดี ส่งมอบตรงตามเวลาที่ต้องการ และตามข้อตกลงกรณีที่สินค้าผิดพลาดหรือเสียหาย หน่วย Stock รับวัตถุดิบตามใบสั่งซื้อ ตรวจสอบวัตถุดิบ รูปแบบ สี จำนวน และตรวจสอบความถูกต้องเบื้องต้น เป็นต้น

แผนภูมินี้สรุปได้ว่า ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีความแตกต่างของขนาดองค์กร ลักษณะการผลิต ประเภทวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต อาจทำให้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์มีความแตกต่างกัน โดยอาจให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยไม่เท่ากันในการตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

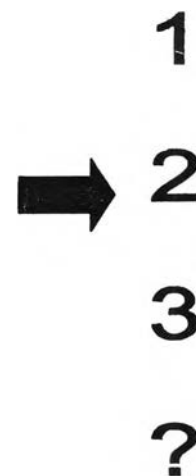
แผนภูมิที่ 3.3 การค้นหาลำดับความสำคัญของกิจกรรมโลจิสติกส์ที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มใช้ พร้อมทั้งสาเหตุ (ถ้ามี)

จากแผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อค้นหาว่า กิจกรรมโลจิสติกส์ใดที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำ ให้ความสำคัญมากที่สุด และตัดสินใจจ้าง โดยการเรียงลำดับความสำคัญของกิจกรรมที่ให้ความสำคัญที่สุดไปหาน้อยที่สุด ทั้งนี้เพื่อศึกษาว่ากิจกรรมโลจิสติกส์ใดที่มีการตัดสินใจจ้างมากที่สุด

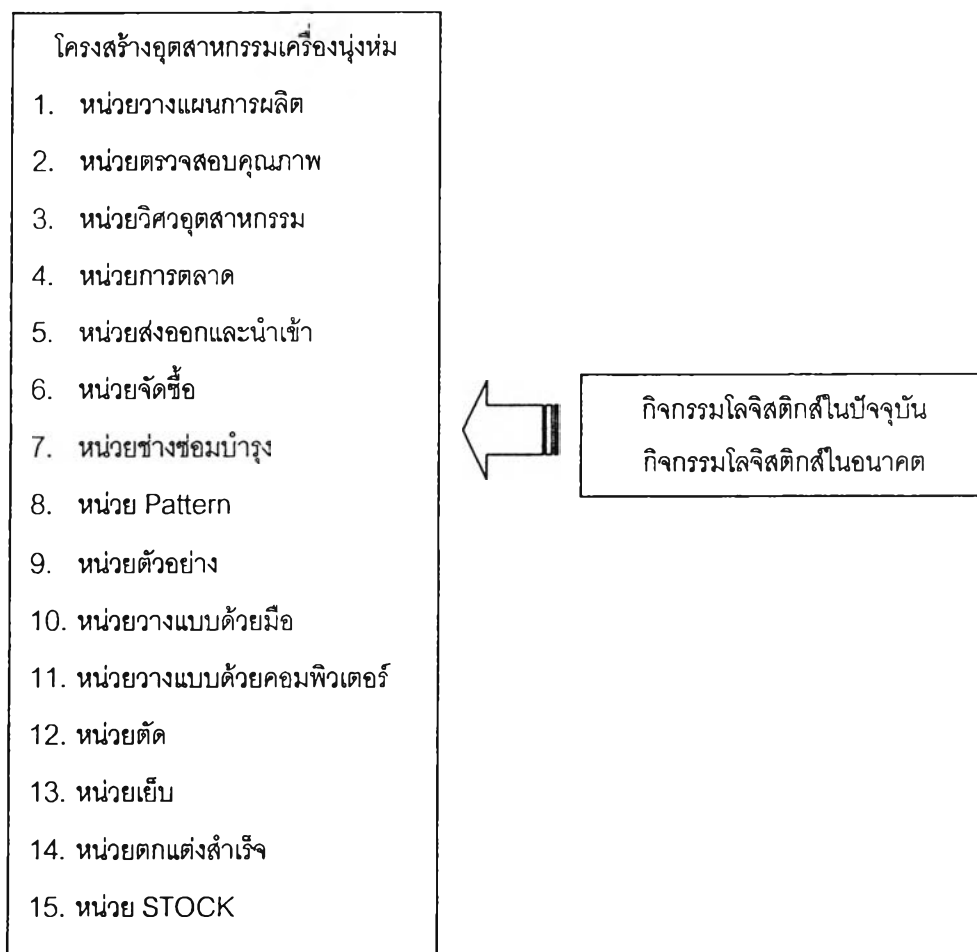
แผนภูมิที่ 3.4 การค้นหาลำดับความสำคัญของกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ที่คาดว่าจะใช้บริการในอนาคต

1) การเลือกและการบรรจุหีบห่อ (Pick and Pack)	1
2) การป้ายและราคาบนผลิตภัณฑ์ (Price and Label ticketing)	2
3) การทำถุงผ้าใส่เครื่องนุ่งห่ม (Garment re-bagging)	3
4) การตรวจสอบการผลิต (Production inspection)	?
5) การบริการรับจ้างเย็บผ้า (Seamstress service)	
6) การเปลี่ยนหรือการถอดไม้แขวน (Changing or removing hangers)	
7) การรีด (Ironing)	
8) การคัดเลือก (Sorting) เช่น Styles, ขนาด, สี และอุปกรณ์ตกแต่ง	
9) การจัดการกำจัดข้อตำหนิ (Faulty reject management)	
10) การแขวนเครื่องนุ่งห่ม (Garment on hanger)	
11) การกระจายสินค้าตามร้านค้าปลีกต่างๆ (Distribution of garments)	
12) การนำเข้าและการส่งออก (Import – Export)	
13) การขนส่ง (Transportation)	

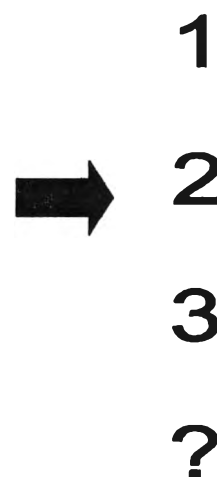
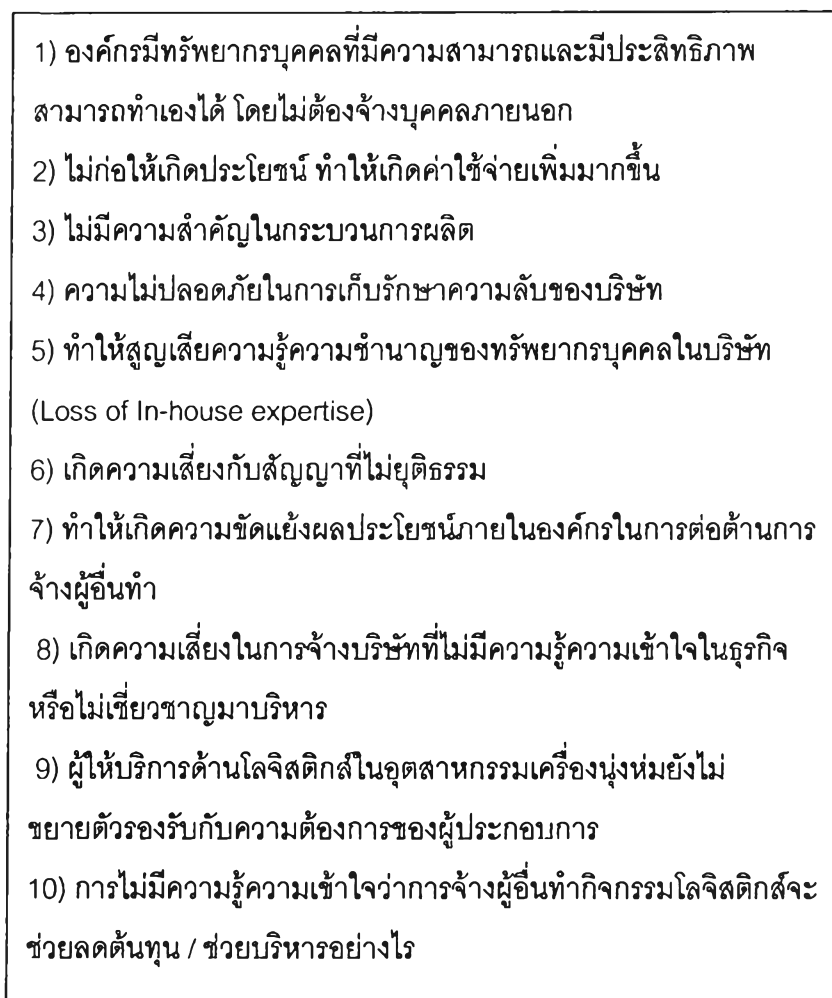
แผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมโลจิสติกส์ทั้ง 13 กิจกรรมดังกล่าว เป็นกิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมโดยทั่วไป อย่างไรก็ตาม กิจกรรมโลจิสติกส์ทั้ง 13 กิจกรรมดังกล่าวนี้สามารถนำมาใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่มีผู้ให้บริการโลจิสติกส์เฉพาะทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มในต่างประเทศ (Garment Logistics) ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการสอบถามผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยเพื่อ ต้องการค้นหาถึงความต้องการในอนาคตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มว่า ถ้าหากประเทศไทยมีผู้ให้บริการโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม (Garment Logistics) แบบในต่างประเทศ โดยการขยายการให้บริการในหน้าที่ต่างๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถลดขั้นตอนการทำงานของบางหน่วยงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มลง โดยเฉพาะกิจกรรมที่ไม่ใช่กิจกรรมหลัก ช่วยลดค่าใช้จ่ายคงที่ ทำให้การควบคุมการจัดการดีขึ้น กิจกรรมโลจิสติกส์ใดที่ผู้ประกอบการให้ความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย

แผนภูมิที่ 3.5 การนำผลการวิจัยที่ได้มาหาข้อสรุปว่า ถ้าในอนาคตมีผู้ให้บริการโลจิสติกส์ได้ขยายหน้าที่ในการให้บริการโลจิสติกส์เพิ่มขึ้น จะอยู่ในหน่วยงานใดของโครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ผู้วิจัยทำผลการวิจัยที่ได้ในส่วนของ 3.3 และ 3.4 มาสรุปออกมาเป็นตารางเพื่ออธิบายว่ากิจกรรมโลจิสติกส์สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่คาดว่าผู้ให้บริการจะขยายหน้าที่การให้บริการเพิ่มขึ้น อยู่ในหน่วยงานใดและอยู่ในส่วนใดของกิจกรรมหลักโลจิสติกส์ทั้งหมด 13 กิจกรรม เพื่อค้นหาว่า กิจกรรมที่ขยายหน้าที่การให้บริการในอนาคตสามารถช่วยลดขั้นตอนการทำงานของหน่วยงานใดในโครงสร้างอุตสาหกรรมและเป็นกิจกรรมโลจิสติกส์ได้

แผนภูมิที่ 3.6 การลำดับสาเหตุที่ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำกิจกรรมโลจิสติกส์

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มเพื่อค้นหาถึงสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ (ไม่เคยมีประสบการณ์ในการจ้างผู้อื่นทำ) เพื่อเรียงลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ไม่ตัดสินใจจ้างผู้อื่นทำ